

me alt, hvad der ligger imellem, Kvindernes rivende Udbredelse paa Arbejdsmarkedet, deres stigende Anvendelse i Administrationerne, i Statens og Kommunernes Kontorer, de kvindelige Læger, Sagførere, Kæmnere, Fabriksinspektører, Kvinderne i Værgeraad, Menighedsraad og Kommunalraad? Skal vi lade det alt ude af Betragtning og sætte os en Menneskealder tilbage i Tiden for at diskutere Kvindesagens Begyndelsesgrunde sammen med Hr. Ravnholt. — Nej, sandelig om vi vil! Lad Hr. Ravnholt beholde sine »Signer« og »Solvejger« og »Alma Stjerner«. Der er jo til Gengæld ogsaa Kvinder, som sværmer for Landsknægten, der gaar paa Landevejen ud og slaar ihjel, eller for Forførelsen, der løber Verden rundt, men sørger for at have en Kvinde siddende hjemme med Skødet fuld af Tilgivelse. Mon Hr. Ravnholt vilde synes om at faa disse engang ligesaa udprægede Mandstyper tilbage? Og mon han i Virkeligheden vilde føle sig tilfredsstillet, om Alma Stjerne kom spadserende ham imøde paa Asfalten midt i Cyclernes, Bilernes og Boulevardernes København? Nej, han vilde saamænd ikke selv vide, hvad han skulde stille op med hende.

Nye Tider, nye Tanker! — Nye Mænd, nye Kvinder!

Hvis vor Tid virkelig ønsker at skabe det danske Folk »bedre og sundere Vilkaar«, maa det afholde sig fra slige haabeløse Forsøg paa at storme den grundfæstede Bygning, Dansk Kvindesamfund gennem 40 Aar har rejst her i Landet og prøve at stige »det Trin op«, som er nødvendigt, baade naar man vil vælge sig en Hustru — Hr. Ravnholt foretrækker i sin Ridderlighed at stige »et Trin ned« af Hensyn til Kvindens ringere Styrke og Begavelse —, og naar man vil danne sig det rette Overblik over Kvindebevægelsens sociale, økonomiske og politiske Betydning. Men, før »Vor Tid« har gjort dette Trin op, kan »Kvinden og Samfundet« ikke indlade sig i nogen Diskussion med Hr. Ravnholt om hans store: »Hvorfor —?« Dertil er vore Forudsætninger paa det kvindesaglige Omraade for forskellige.

Men nu passerer vi Frederiksberg Station, og jeg maa gemme mine Papirer, — nej, det lille Asfaltblad skal faa Lov at blive liggende.

G. L.

Agitationsugen for Kvindens politiske Valgret

der i Aar afholdtes i Ugen fra den 17.—24. Sept., synes — at dømme efter de Meddelelser, der foreligger ved Redaktionens Slutning — at have været usædvanlig vellykket.

Begunstiget af det herligste Efteraarsvejr har følgende Talere i den forløbne Uge rejst fra Sted til Sted og overalt fundet en udmærket Stemning, omend flere af dem kunde have ønsket sig et større Publikum. (Antallet paa Tilhørerne har varieret fra ca. 30 til ca. 500. — Det jævne Besøg synes at have været fra ca. 60 til ca. 150).

I 1. Dis. talte *Elisa Bjerre* (Sorø), i Ribe Tarm, Tistrup, Nr. Nebel og Esbjerg.

I 2. Dis. talte Redaktør *Esther Carstensen* (Kbhvn.), i Herning, Skive, Holstebro, Lemvig, Ulfborg og Ringkøbing.

I 3. Dis. talte Folketingsmand *Mads Larsen* (Otterup), i Randlev-Bjergager, Gylling,

Haldrup, Lundum, Hatting, Aale og Løsning — og Byraadsmedlem *Marie Hjelmer* (Præstø), i Tørring og Føvling-Haarup.

I 4. Dis. talte forh. Indenrigsminister *Sigurd Berg* (Kbhvn.) og cand. phil. *Helene Berg* (Gentofte), i Aarhus, Fabriksinspektør *Julie Arenholt* (Kbhvn.) i Bering, Højskolemoder *Astrid Hostrup* (Vejlby), i Hørning og cand. phil. *Helene Berg* tillige i Haarlev og Odder.

I 5. Dis. talte Journalist *Nelly Hansen* (Esbjerg), i Viborg, Hobro, Kjellerup og Vinderslev.

I 6. Dis. talte Borgerrepræsentant *Thora Knudsen* (Kbhvn.), i Aalborg, Aabybro, Vedsted, Aars, Løgstor og Ranum.

I 7. Dis. talte Dr. phil. *C. N. Starcke* (Kbhvn.), i Vraa, Frederikshavn, Hjørring, Sæby, Bindslev og Løkken.

I 8. Dis. har man af forskellige Grunde undtagelsesvis maattet henlægge Agitationsugen til et senere Tidspunkt.